

liskovský domkár

8. ročník

číslo 1/2010

... časopis mladých, ale aj skôr narodených domkárov

ČO NÁJDETE V TOMTO ČÍSLE:

Mládež na slovíčko (str. 3)

Naše akcie (str. 7-17)

Rodičia na slovíčko (str. 4)

Celoročná hra ÚSVIT (str. 18)

Martinove Vianoce (str. 5)

Plán práce na rok 2011 (str. 19)

úvodník...

Milí naši čitatelia,
v tomto období si mnohí dávame predsavzatia na nový rok. Naivný nápad? Možno ani nie. Tým, že sa o to aspoň pokúsime, dáme jasne najavo, že chceme zmeniť a vylepšiť niektoré oblasti nášho života.

Ak sa dokonca rozhodneme urobiť si i spoločné rodinné predsavzatie, zistíme, aké je to ťažké. Najjednoduchší spôsob „ako na to“ je začať otázkami typu: Čo je cieľom našej rodiny?, Akou rodinou chceme byť?, Aké miesto má v našej rodine Boh?, A čo naše vzájomné vzťahy?...

Z pravdepodobnej zmesi odpovedí potom treba s trezlivosťou vybrať myšlienky a hodnoty, s ktorými všetci súhlasíme - rodičia i deti - podľa závažnosti si ich rozčleniť a v priebehu roka si ich pravidelne pripomínať. Možno budeme na konci roka výsledkom príjemne prekvapení.

V týchto sviatočných chvíľach vám prajeme Božie požehnanie i vo vašich snahách pri budovaní „šťastnej rodiny“.

Jaroslav Rezník - **Betlehem**

Dve ovečky, oslík, kravka
a uprostred jasličky,
hviezdy z neba rozsypali
na ne zlaté ihličky.

Udychčaní Traja králi,
za dverami pastieri...
Už vstupujú a odtiaľ
každý jeden až naveky
svojmu srdcu uverí.

Keď podídu, pokľaknú si,
krásne dary vyberú
a Mária – Božia Matka,
čo bdie nad snom Jezuliatka,
vystrie ruku, ďakujúc im
za lásku a dôveru.

Odvtedy v nás tento obraz
ako pieseň ticho drieme,
a kto z lásky dobro dáva,
môže spávať v betleheme.

Báseň je z knihy Ježko v kvetináči, ktorá vyšla v roku 2009. Autor je náš liskovský rodák.

DOMKA - Združenie saleziánskej mládeže v Liskovej

Vás srdečne pozýva na

DOMKÁRSKY PLES

v Kultúrnom dome v Liskovej v sobotu, 5. februára 2011 o 19⁰⁰ hod.

Mládež na slovíčko

Ako sa rozprávať s rodičmi?

Dobrá komunikácia s rodičmi neprichádza sama od seba. Je to zručnosť, ktorú sa treba učiť. Záleží na tebe.

Rodičia chcú komunikovať so svojimi deťmi, ale možno nevedia ako začať. Na druhej strane, si i ty ochotný položiť im správne otázky a počúvať ich, čo odpovedajú? Skús sa zamyslieť nad nasledujúcimi radami.

Dávaj si pozor na voľbu slov

Určite si už zistil, že existuje niekoľko slov, výrazov, ktoré by si pri rozhovore s rodičmi nemal používať. Môžu to byť výrazy takéhoto typu: „nenávidím ťa“, „no a čo?“, „hej, hej“, „je mi to jedno“,..., ktoré spôsobia, že otcovi navrú na krku žily, prípadne zrania a zanechajú rany, ktoré sa dlho hoja.

Nauč sa ustúpiť

Mnoho hádok vzniká, ak presadzuješ iba svoje požiadavky a si absolútne nevšímavý k potrebám svojej matky, či otca. Nestavaj ich do pozície, že ti musia dokazovať, že ešte vždy sú pri moci. Uč sa trochu ustúpiť – a urob to bez frflania a hádky. Daj si pozor na to, aby si im preukázal vždy rešpekt.

Dávaj si pozor na intonáciu

Možno ti už rodičia niekedy povedali: „Nerozprávaj sa so mnou takýmto tónom!“ Mali určite na mysli spôsob, akým si slová vyslovil. Vysvetlime si to na príklade zmeny dôrazu z jedného slova na druhé v nasledujúcej vete: „*Ja si myslím, že ty to nerozumieš.*“

Ak dáš dôraz na slovo *ja*, vyjadríš tým, že hoci si ostatní myslia, že tomu rozumejú, ty o tom pochybuješ. Ak zdôrazníš slovo *nerozumieš*, veta vyjadruje, že si sa snažil veci vysvetliť, ale ostatní ťa nepochopili správne. Ak zvýrazníš slovo *ty*, možno ťa facka neminie, pretože tým vyjadruješ, že otec nie je schopný ťa porozumieť. To ako keby si povedal: „Myslím si, že si hlupák.“ Pri zdôraznení slova *myslím si*, vyjadruješ, že veríš tomu, že poslucháč nepochopil informáciu, ale nie si si tým istý. Je to zaujímavé, však?

Reč tela

Medzi neverbálne prejavy komunikácie patrí zdvihnutie obočia, ktoré hovorí: „Nechápem to.“ Žmurknutie zas: „Chápem.“ Dávaj si však pozor aj na negatívne výrazy: poklepkávanie nohou, búchanie dverami, hádzanie vecí a hlavne pohľady vyjadrujúce: „Ty hlupák!“, alebo: „Nenávidím ťa!“

Medzi tvojimi rodičmi a tebou je puto, ktoré predučuje láskavý vzťah. Len sa ho snaž zo všetkých síl dobrou komunikáciou budovať, posilňovať a chrániť.

(upravené podľa C. Davisa: Ako žiť s rodičmi, a nezblázniť sa)

Rodičia na slovíčko

Skutočná láska je bezpodmienečná

Milí rodičia, máte pocit, že vo vašich vzťahoch s deťmi niečo škripe? Nevyplynuli problémy z toho, že ste poľavili v úsilí o bezpodmienečnú lásku k vašim deťom? Dr. Ross Campbell považuje bezpodmienečnú lásku za základ pri výchove. Pripomeňme si, čo znamená bezpodmienečne milovať.

Znamená to - milovať deti bez výhrad. Bez ohľadu na to, ako dieťa vyzerá, čo dokáže, aké sú jeho schopnosti, či zvláštnosti, bez ohľadu na to, či napĺňa naše očakávania, ba dokonca bez ohľadu na jeho správanie.

Asi nikto z nás nemôže povedať, že na sto percent bezpodmienečne miluje svoje deti. Ale každý sa môže snažiť o tento nádherný cieľ, a to tak, že si neprestajne bude pripomínať:

- sú to len deti,
- správajú sa ako deti,
- detské správanie je i nepríjemné,
- ak ich budem bezpodmienečne milovať napriek ich správaniu, postupne dospejú a ich správanie prestane byť detské,
- ak im budem prejavovať svoju lásku len vtedy, keď som s nimi spokojný, nebudú sa cítiť skutočne a úprimne milované, ale sa budú cítiť neisté, naruší to ich sebavedomie a ohrozí ich dozrievanie,
- ak ich budem bezpodmienečne milovať, budú sa nielen dobre cítiť, ale budú mať o sebe aj dobrú mienku,
- ak ich budem milovať len vtedy, keď vyhovujú mojim požiadavkám a splňajú moje očakávania, vyvolám v nich pocit neschopnosti, stanú sa úzkostlivé, neisté a budú sa podceňovať, čo môže zabrániť ich dozrievaniu v citovej oblasti i v správaní,
- keďže som ako rodič nedokonalý, musím sa modliť, aby mi Boh pomohol milovať moje deti bezpodmienečne.

(voľne spracované podľa Dr. Ross Campbell: Ako milovať svoje dieťa)

Martinove Vianoce

V istom meste žil obuvník, ktorý sa volal Martin. Pracoval v pivničnej izbičke s oknom, ktoré viedlo na ulicu. Z neho mohol vidieť len nohy okoloidúcich, ale mnohých rozoznal podľa topánok, ktoré sám opravil. Vždy mal veľa práce, lebo pracoval dobre, používal kvalitné materiály a za prácu veľa nepýtal. Manželka i deti mu zomreli pred rokmi a Martin bol taký zúfalý, že začal Bohu robiť výčitky. Raz si Martin kúpil Bibliu. Najprv plánoval čítať len vo sviatočné dni, ale keď sa pustil do čítania, tak ho to chytilo, že si z nej čítal každý deň.

Jedného večera prišiel v Evanjeliu podľa Lukáša k stati, v ktorej bohatý farizej pozval Ježiša k sebe domov. Žena, ktorá bola hriešna, tam prišla a pomazala Pánove nohy a umyla ich vlastnými slzami. Farizej tak neurobil, hoci to pri príchode hosta bolo zvykom.

Martin uvažoval. Keby prišiel ku mne Pán, ako by som sa mal správať? Potom si podoprel hlavu rukami a zaspal. Zrazu začul akýsi hlas a vyskočil. Nebol tam nikto, ale jasne počul slová: „Martin, pozeraj zajtra na ulicu, lebo prídem.“

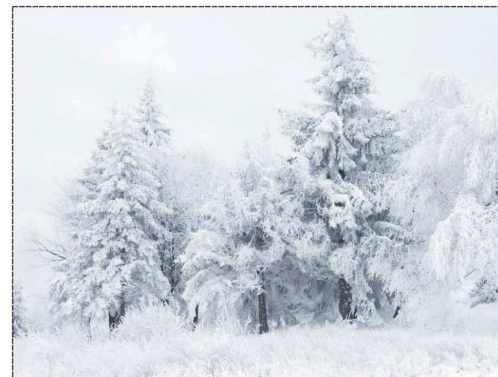
Druhý deň ráno vstal Martin ešte pred svitaním, rozložil oheň a pripravil kapustovú polievku a ovsenú kašu. Potom si opásal zásteru a sadol si k práci k oknu. Vždy, keď videl prechádzať okolo niekoho s topánkami, ktoré nepoznal, zodvihol zrak, aby sa dotýčnému pozrel na tvár. Okolo prešiel nosič, predavač vody. A potom starký, ktorý sa volal Stepanič. Začal odhŕňať sneh z Martinovho okna. Martin naňho pozrel a pokračoval v práci. Keď urobil asi tucet stehov, znovu pozrel von. Stepanič oprel lopatu o múr a buď oddychoval, alebo sa snažil zohriať sa. Martin vyšiel na prah a prihovoral sa mu. „Pod' dnu,“ povedal, „pod' sa zohriať. Musíš byť premrznutý.“ „Nech ti to Boh odplatí!“ odvetil Stepanič. Martin povedal: „Sadni si a daj si trochu čaju.“ Nalial do dvoch šálok a jednu podal hostovi. Stepanič si uchlípol. Bolo jasné, že mu padol dobre. Martin mu znovu doplnil pohár. „Vďaka Martin. Posilnil si ma na duši i na tele“.

Stepanič odišiel a Martin sa vrátil k čižme, ktorú šil. Keď pozrel z okna, prechádzala okolo žena v sedliackych čižmičkách a zastavila sa pri múre. Martin videl, že je chatrne oblečená a v náručí má dieťa. Otočila sa chrbtom proti vetru a dieťaťko zakrúcala do vlastného kabáta, hoci pod ním mala len otrhanú letnú vestu. Martin vybehol von a pozval ju dnu. Potom jej ponúkol kúsok chleba a polievku. „Jedz, moja milá, a zohrej sa,“ povedal jej. Kým žena jedla, vyrozprávala mu, kto je: „Môj manžel je vojak. Pred ôsmimi mesiacmi ho poslali ďaleko a nič o ňom neviem. Nepodarilo sa mi nájsť si prácu a musela som predať všetko, čo som mala, aby sme mali čo jesť. Včera som odniesla do záložne svoju poslednú teplú šatku.“ Martin odišiel a priniesol starý kabát. „Tu máš,“ riekol. „Je trochu ošúchaný, ale stačí na to, aby si doň zakrútila dieťaťko.“ Keď ho žena vzala do rúk, vytryskli jej slzy: „Nech ťa Pán požehná.“ „Ber,“ povedal Martin a vtisol jej do dlane peniaze, aby si mohla vziať zo záložne svoju šatku. Potom ju odprevadil k dverám.

Martin sa vrátil k svojej práci. Vždy, keď cez okno dopadol do izby tieň, zodvihol zrak, aby sa pozrel, kto to ide. Po chvíli uvidel ženu, ktorá predávala jablká. Na pleci mala ľažkú nošu, ktorú si chcela prehodiť na druhé plece. Keď položila nošu na obrubník, pribehol tam akýsi chlapec s rozpáranou čiapkou, uchmatol jedno jablko a chcel sa vypariť. Žena ho však schmatla za šticu. Chlapec začal vrieskať a žena mu prisne dohovárala. Martin vybehol von. Žena sa zastrájala, že chlapca odvedie na

políciu. „Nechaj ho ísť, babička,“ povedal Martin. „Pre Kristovu lásku, odpusť mu.“ Starká chlapca pustila. „Ospravedlň sa babičke,“ obrátil sa k chlapcovi Martin. Ten sa pustil do plaču a ospravedlnil sa. Martin vzal jablko z košíka a podal ho chlapcovi so slovami: „Ja ti to zaplatím, babička.“ „Tento darebák by si zaslúžil výprask,“ povedala starká. „Ale babička,“ riekol Martin, „keby mal dostať bitku za to, že ukradol jedno jablko, čo by sme si zaslúžili my za všetky

naše hriechy? Boh nám káže odpúšťať, inak nám neodpusti. A musíme odpustiť najmä nerozvážnemu mladíkovi.“ „Veď máš pravdu,“ povedala starká, „ale sú čoraz rozmazanejší.“ Kým si vykladala nošu na chrbát, chlapec sa ozval. „Daj, babka, poniesiem ti to. Idem tým istým smerom.“ Žena teda vyložila nošu na chlapcov chrbát a odišli spolu.

Martin sa vrátil k práci. Čoskoro sa však zotmelo a už netrafil ničou do dierok v koži. Pozbieral nástroje, pozametal zvyšky kože z podlahy a na stôl položil lampu. Potom vzal z police Bibliu. Chcel ju otvoriť na strane, ktorú si označil, ale otvorila sa na inom mieste. Potom, keď začul kroky, otočil sa. Akýsi hlas mu zašepkal do ucha: „Martin, nepoznáš ma?“ „Kto si?“ opýtal sa Martin. „To som ja,“ vravel hlas. A z tmavého kúta izby vyšiel Stepanič, ktorý sa usmial a potom sa vyparil ako obláčik. „To som ja,“ opäť sa ozval hlas. A objavila sa žena s dieťaťkom v náručí. Usmiala sa. Aj dieťa sa usmialo, potom zmizli. „To som ja,“ zaznelo ešte raz. Ukázala sa starká a chlapec s jablkom, usmiali sa a zmizli.

Martin sa cítil ľahký a šťastný. Začal čítať Evanjelium tam, kde sa otvorila kniha: „Bol som hladný a nakrmili ste ma, bol som smädný a dali ste mi piť, bol som cudzinec a ujali ste sa ma.“ Dolu na strane čítal: „Čo ste urobili jednému z mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ Tak Martin pochopil, že Spasiteľ k nemu v ten deň naozaj prišiel a on ho vedel prijať.

Z knihy Bruno Ferrero – Pastierova flauta (krátené, upravené)

Tento vianočný príbeh napísal Lev N. Tolstoj, jeden z veľkých ruských spisovateľov.

Domkársky ples

16. január 2010. Možno jedna z úplne normálnych sobôt, ale pre mňa to tak nebolo. Bola som totiž pozvaná na 5. domkársky ples do KD v Liskovej a veľmi som sa tešila. Niekedy sa mi však stáva, že veci, na ktoré sa teším, nedopadnú najlepšie, ale tentokrát bol opak pravdou :).

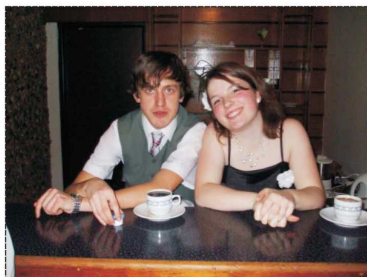
Tak ale pekne po poriadku... Od roku 2003 sa stal tento ples tradíciou, no po jeho štyroch ročníkoch nastala malá „prestávka“. Tento rok sa však s myšlienkou Dona Bosca: „Milujte sa ako bratia,“ uskutočnil opäť.

Keď už spomínam tradíciu plesu, tak aj teraz sme začali príhovorom, modlitbou a zapálením sviečok na stoloch. Potom už nasledovalo prvé tanečné kolo a, musím vám povedať, že parket neostal dlho prázdny. Čoskoro boli všetky stoličky prázdne a v ľudových rytmoch sa zabávalo takmer 80 ľudí. Tradičné „ľudovky“ neskôr vystriedali aj iné tanečné štýly a my sme DJ-ovi ukázali, že sa pri ničom nenecháme zahanbiť.

Aby ste si ale nemysleli, že sme celú noc len tancovali. Tanečné kolá striedal aj program, ktorý si pre nás pripravili animátori. Videli sme dve zábavné scény v chlapčenskom podaní. Prvou bola moderná elektronická speveď a druhou tradičná Popoluška taktiež v modernom prevedení. Naše bránice teda dostali zabrať. Dievčatá si zase pripravili tanečné súťaže. V jednej sme sa zahrli na známe rozprávkové či filmové postavy a hľadali sme svoju dvojicu. Druhou súťažou bol metľový tanec.

Proti spánku sa, samozrejme, podávala aj káva. Bolo treba predsa vydržať aspoň do polnoci, keď sa losovala tombola. Ceny boli naozaj zaujímavé. Praktické, dekoračné, sladké, zábavné, ... Z každého rožka troška :). Nevyhrali síce všetci, ale úsmev z tváre nám nezmizol a s chuťou sme sa pustili do ďalšej zábavy. Nechýbali ani piesne v podaní tohtoročných bursovníkov a tak sme si mohli preskúšať aj naše

hlasivky. Čas sa nám však nepodarilo zastaviť a musel prísť teda aj koniec našej zábavy. Bolo to až nadržanom a nohy už naozaj oťaželi. Upratovanie sme však ešte zvládli.

Poslednými riadkami sa chcem poďakovať všetkým, ktorí sa podieľali na príprave tohto plesu a aj všetkým, ktorí prispeli k takej srdečnej a rodinnej atmosfére plnej veselosti a zábavy. Verím, že o rok sa vidíme opäť :).

Veronika I.

Jarný pridedinský tábor

Přidedinský tábor - tohtoročná úplná novinka :). Všetko sa to začalo v utorok, keď sa stretli všetci tí, ktorí mali chuť a čas užiť si svoje jarné prázdniny so skvelými ľuďmi. Všetci sme sa dozvedeli potrebné veci k začiatku tábora. Každý deň sa začínal o 9.00 hod., o 12.00 hod. sa chodilo domov na obed a potom pokračovalo o 14.00 hod. a končilo o 17.00 hod. Témou nášho tábora bola myšlienka Dona Bosca : „Život prežívaný v radosť.“

1.deň - streda : Naplnením života je láska ku všetkým

V stredu dopoludnia sme začali v klubovni, kde sme sa rozdelili do skupín a kde nás Ivka oboznámila s témou dňa, aj keď nám ju hneď na začiatku neprezradila. Keď sme sa chceli dozvedieť tému, museli sme vylúštiť osemsmernovku, ktorej riešením bola téma dňa + indícia k ďalšej súťaži. Keď bola osemsmernovka vylúštená, musel si ešte každý člen skupinky 3x prevliecť lano cez seba, a mohli sme vyraziť hľadať neznámeho človeka, ktorého mohli spoznať len podľa indície, ktorú vylúštili a od ktorého mali dostať papierik s pečiatkou.

Do dvadsiatich minút sa mali dostať do areálu ZŠ, kde ich už čakali súťažce.

Prvá súťaž bola so zviazanými očami nájsť balón a prepichnúť ho, pričom mohli od svojho vedúceho dostať 3 navigácie. Druhá súťaž bola pomocou dvoch dosiek prejsť určitú vzdialenosť. Háčik bol v tom, že na tých doskách musela stáť celá skupinka pravou nohou na jednej a ľavou na druhej, tiež tam bolo vpredu a vzadu pripevnené lano, pomocou ktorého sme dvíhali dosky s našimi nohami. Keď sa im aj táto súťaž podarila, mohli sa presunúť k tretej súťaži, v ktorej ich úlohou bolo za čo najkratší čas vystriedať sa na troch stanoviskách, medzi ktorými si hádzali a kotúľali loptu. Popoludní nás čakali tvorivé dielne, kde sme vyrábali mackov na fľaške, ktorí potom slúžili ako pokladničky na cukríky, ktoré sme mohli vyhrať v jednotlivých súťažiach. Keď sme skončili, mohli sme sa pobrať domov a tešiť sa na zajtrajšok.

2.deň – štvrtok : Život je vnímanie Božej prítomnosti a prekonávanie každodenných ťažkostí

Ďalší deň sme sa opäť stretli v očakávaní, čo nás dnes čaká. Ivka nás opäť uviedla do témy, potom sme sa rozdelili do skupiniek a mohli sme ísť súťažiť. Súťažilo sa v kalčete, stolnom tenise a pexese. To nám zabralo celé dopoludnie.

Keď sme popoludní prišli z obeda, v klubovni nás už na stole čakali potrebné ingrediencie potrebné na prípravu 2 nepečených koláčov. Piekli sme kokosový kmeň, ktorý sme potom mohli zjesť alebo zabaliť si ho a doniesť naším rodičom a metrový koláč, ktorý sme museli nechať zmäknúť až do nasledujúceho dňa. Potom sme pozerali prvú časť filmu Don Bosco, z ktorej nás v piatok čakal kvíz.

3. deň – piatok : Starostlivosť o zdravie patrí k životu

V piatok nás čakalo dopoludnie v telocvični. Ivka nám predstavila tému na dnešný deň, rozdelili sme sa do skupín a pobrali sa do telocvične. Tam sme súťažili v ringu, netradičnom rohovom basketbale, skákaní na švihadle a presadaní. Keď sme všetko skončili, išli sme domov. Poobede nás čakala druhá časť filmu Don Bosco a po nej už spomínaný kvíz. Po ňom si každá skupinka nacvičila scénu z filmu, ktorú potom pred všetkými predviedli. Potom sa všetko vyhodnotilo a mohli sme ísť domov, tešiac sa na posledný, finálový deň.

4. deň – sobota : Život je čas na konanie dobra

V sobotu boli pre nás pripravené veľmi zaujímavé súťaže. Mali sme splniť 20 úloh za 1 hodinu. Museli sme si obkresľovať ruky, obliekať stoličku, počítať okná na kostole a dlaždice v klubovni, vonku nahlas spievať ľudovú pesničku, stavať hranicu zo zápalek, 15 minút pinkať balón, nosiť 10 minút jedného člena skupiny na chrbte, riešiť logické úlohy, naučiť sa modlitbu, zjesť pohár tyčiniiek, zistiť spoj do Ružomberka,

Keď sme zvládli aj túto náročnú úlohu čakala nás ešte jedna. Dostali sme potrebný materiál na postavenie čo najvyššej - ale aj najkrajšej veže. Všetci sme to úspešne zvládli, a tak mohlo prísť vyhodnotenie. Najprv sme sa však trochu posilnili pizzou a Ivka nám ešte podala záverečnú tému: Život s nádejou má jasný cieľ. Potom animátori zráali cukríky a mohlo prísť vyhodnotenie.

Chceme všetkým poďakovať za účasť a tešíme sa na budúci, dúfam, že aspoň rovnako dobrý, ak nie ešte lepší pridedinský tábor :).

Barborka K.

Jarná brigáda

Tento rok bola brigáda rozdelená na dve časti a na dva tímy. Ešte v piatok to vyzeralo s počasím všelijako, ale intenzívne sme sa modlili :) a Pán naše prosby vyslyšal. Ďakujeme!

Prvý tím borcov šprntlov :) viedol ujo Jaro. On ich pekne vyzdvihol v klubovni, kde sme mali zraz. Spoločne sa potom vybrali smer KAPLNKA. O zábavu mali určite postarané. Veď si len predstavte malé deti s hrabkami vyššími ako ja :) (vzhľadom na moju výšku to možno nevyzerá až tak hrozivo, ale...).

Druhý tím, ktorý tvorili animátoreš (Zuzka A., Števkó, Ivka, Barborka a moja maličkosť :) plus Michal (Blcha) a Veroniky P. a H. si vzal do pucingu klubovňu. Počnúc umývaním okien, cez upratovanie v skriniach, skrinkách a skriňôčkach :, po vysávanie a umývanie dlažky sme sa dopravovali ku nádhernému pocitu a pohľadu našej klubovne.

Keďže sme poniektorí :) neraňajkovali, trochu nám medzitým začali hrať fídlíkanti, tak sa Ivka podujala nás nasýtiť (pôvodný zámer bolo ísť po okenu :). Bol to krásny pohľad, tak príjemne a zábavne som už dlho nejedla (však Veronika P. so záhadne zeleným atramentom na rožku? :). Vďaka ti Ivka.

Po tejto menšej prestávke sme boli tak posilnení, že sme upratovanie skončili v dosť neobvykle skorom čase ako po minulých rokoch. Veľmi požehnané strávený zábavný čas spojený aj s užitočným.

Spolu so Zuzkou A. ďakujeme všetkým, ktorí sa do upratovania zapojili. Veríme, že prácu malých či veľkých si budeme aj patrične vážiť.

Zuzka N.

Miništrantská príprava a sľuby

Tento rok sa naše stredisko v Liskovej viacej zameriava na určité skupiny našej mládeže a tak sme sa rozhodli, že by bolo dobre spraviť pre novú generáciu miništrantov prípravný kurz. Veď je tomu už pár rôčkov od posledného, viacerí miništranti už vyrástli a máme tu veľa nových tvárí. A tak sa spojilo pár starších miništrantov s pánom farárom a začali konať.

Prvé úvodné stretnutie bolo 11.4., kde sme chlapcov privítali a oboznámili o našom nápeade. Chlapcom sa to zapáčilo, a tak mohli začať prednášky, a to hneď prvou 18.4. s názvom „Význam miništrantskej služby“. Účasť bola dosť veľká.

No a potom ďalej každú nedeľu podvečer nasledovali obohacujúce a hlavne potrebné prednášky ako napr. „Sv. omša“, „Desatoro a pátoro podľa miništranta“, „Liturgia“, „Liturgické predmety“, „Služba Bohu a ľuďom“. Po absolvovaní prednášok dostali chlapci súbor otázok a čas na ich prípravu a hlavne naučenie.

Veľkým, no hlavne náročným dňom - ako pre nás, tak aj pre miništrantov :) - bol 13. jún, kedy boli skúšky. Chlapci si museli ťahať 3 – 4 otázky + 1 z desatora a mali niekoľko minút na prípravu. Po zodpovedaní otázok dostali ešte pár doplňujúcich otázok z liturgických predmetov a oblečenia. Môžem pochváliť, že tento rok úspešne absolvovali skúšky všetci prihlásení miništranti, aj keď, kde-tu bolo malé zaváhanie a privretie očí :).

Poslednou časťou kurzu a zároveň vyvrcholením bolo skladanie miništrantských sľubov, ktoré sa uskutočnilo 20. júna počas sv. omše. Všetci chlapci prešli slávnostným sľubom a obliečkou, po ktorej pokračovali pri slávení sv. omše po boku pána farára. Nakoniec ešte dostali malý dar, samozrejme miništrantský preukaz a nezabudli sa ani spoločne odfotiť.

Majo Ž.

Letný tábor

V tomto roku sme táborili až v Tajove za Banskou Bystricou. Je to obec spojená s takými slávnymi osobami ako Jozef Gregor Tajovský a Jozef Murgaš (priekopník bezdrôtovej telekomunikácie). Naša výprava vyštartovala z Liskovej ráno 2. augusta. Keď sme videli tabuľu s obrázkom medveda a nápisom Hotel Lesák, vedeli sme, že sme už blízko (padla otázka, či tu nemá náš rodák nejaký hotel, keďže má rovnaké priezvisko).

Čakali nás veľké priestory vo vnútri aj vonku: priestranná jedáleň, útulná spoločenská miestnosť, asfaltové ihriská, dokonca sme mohli aj grilovať vonku pod striedkou pri jazierku, do ktorého vtekala voda. Mali sme výhľad na príľahlé táborové chatky, okolo ktorých sme si zavše pobehali. Niektorí neodolali ani bazénu.

Po zaujímavých rozcvičkách a raňajkách sme sa venovali rozmyšľaniu a modlitbe. Otázka znela: Čo nám pomáha prekonávať ťažkosti a problémy života? Povedali sme si, že veľkou pomocou sú:

- získané vedomosti,
- skúsenosti iných,
- viera v Boha,
- naše osobné talenty a danosti,
- ľudia okolo nás.

Tieto body sú ako lieky, ktoré nám pomáhajú v chorobe. Videli sme to aj na živote sv. Jána M. Vianneya.

Trochu iný liek sme však potrebovali nájsť, aby sme zastavili a vyliečili šíriacu sa nebezpečnú chorobu, ktorou sa niektorí z nás nakazili od doktorovho pomocníka Cypriána. Ach, tie rany boli nebezpečne vyzerajúce! Celý čas sme spolu museli v dejinách hľadať s doktorom Strunkom, pomocníkom Cypriánom a s profesorom Skamenelinom tú správnu rastlinu na vyliečenie tejto nákazy.

Ešteže sme mali ten zázračný stroj času a každý deň sme sa vďaka nemu ocitli v inom období: z objaviteľského novoveku sme sa prehupli do egyptského staroveku, potom nás čakal križiacky stredovek, praveká krajina a technická budúcnosť. Každé obdobie nám predstavila jedna skupinka scénkou a hrami v 2-hodinovom programe. A tak sme sa mohli dostať do

bližnosti Jána Vianneya, faraóna Achnatona a kráľovnej Nefertiti, videli sme kráľa Richarda, pravekého chlapca Toraka aj rodinu, v ktorej bol robot samozrejmosťou. Program dní bol dosť pestrý. Navštívili sme pri lúštení odkazu londýnsku knižnicu, púšťali sme balóny šťastia, hrali sa olympijské hry, vyrábali multiplikátor lieku z plastových fliaš, na výlete sme prešli cez tunel, cez ktorý kedysi prešiel aj cisár Jozef II., na rôznych stanoviskách získavali body.....

Posledný večer sme sa stretli opäť v slávnostnom štýle – v dobovom oblečení. Po celotýždennom pochode dejinami sveta boli najviac úspešní všetci, lebo sa dostali k lieku proti nákaze. Predsa však poradie skupín nebolo rovnaké: 1. Starovek, 2. Budúcnosť, 3. Stredovek, 4. Novovek, 5. Pravek.

Po všetky táborové dni nás sprevádzal aj Pán času a dejín, a to aj vďaka kňazovi saleziánovi Paľovi Dživému. A vďaka aj všetkým ostatným, ktorí sa na tento odvážny experiment dali. Stroj času síce nemáme, no stačí urobiť klik, a už sme cez fotky opäť v minulosti. To je super!

Ivka B.

Přidedinský divadelný tábor + vystúpenie

Keď sme začali divadelný krúžok pod vedením Mirky Šulíkovej a Ivky Bartekovej, už vtedy sme snívali o divadelnom přidedinskom tábore. Náš sen sa nám splnil. Divadelný přidedinský tábor sa začal 23.8.2010 a skončil sa 28.8.2010.

Stretli sme sa v pondelok 23.8.2010 o 9:00. Keď sme sa tam všetci zišli, pomodlili sme sa a začali sme. Hrali sme sa rôzne hry, o 10:30 sme mali raňajky, potom sme pokračovali v hrách až do 12:00, keď sme odišli na obed. Poobede sme si mali doniesť karimatky. Hneď ako sme sa stretli, rozprestrel sme si ich a ľahli sme si. Mirka nám pustila hudbu a začala nám rozprávať príbeh o tom, ako sme boli pri mori, a tam sme našli fľašu s listom. Keď dokončila, mali sme si ísť sadnúť a napísať, čo bolo v liste, ktorý sme našli v tom príbehu.

Každý deň sme popoludní navštevovali divadlo Dorka a čert. Potom sme sa hrali hry. V utorok sme boli doobeda v telocvični a poobede v klubovni. V stredu to isté. Vo štvrtok sme sa opäť stretli v klubovni. Aj v piatok, ale vtedy sa zmenil plán, stretli sme sa doobeda aj poobede normálne, ale večer po sv. omši sme tam ostali aj spať. Na večeru sme mali špagety. V sobotu, keď sme sa zobudili, hrali sme sa až do 12:00.

Vyvrcholením nášho divadelného přidedinského tábora bolo divadelné predstavenie „Dorka a čert“ 12. septembra 2010. Opona sa otvorila o 15.00. Asi väčšine je známejší názov rozprávky Čert a Káča. Dej bol prakticky ten istý.

Všetkých prítomných uvítala mama (Stelka Bačíková). Vystriedali sa 4 scény, Dorka (Simonka Kubalová), jazyčnica, išla robiť poriadky aj do pekla. Neporiadnych čertov (Katka Kozová, Lenka Litviaková, Natálka Chovanová, Kristínka Holomáňová) s chuťou povykručala, až lapali po dychu. Do

tanca im hral na husliach sám Lucifer (Zuzka Rošteková). V rozprávke sa nespravodlivý radca (Deniska Kubalová) a kňažná (Natálka Kubalová) zľaknú pekla za svoje zlé činy okrádania dedinčanov, medzi ktorých patrí aj mládenec Mišo (Jakub Litviak) a polepšia sa. V závere mama všetkým prezradila, že Mišo si vzal Dorku a všetci boli šťastní.

Šťastní sme boli aj my, že sa podarilo dielo, o ktorom sme už pol roka rozmýšľali a pomaly pripravovali. Hlavná režisérka, Mirka Šulíková, sa snažila, aby návštevníci neboli len tvrdou prácou, ale aj zábavou. Pri realizácii prispeli svojou pomocou aj krajčírky (teta Rošteková, L. Kondrová, kozmetička M. Šulíková, kadernička D. Piečková, výtvarníčka Evka, Roman Kubala nám to všetko ozvučil).

Príspevok bol dobrovoľný, rozhodli sme sa výtťažok (202€) poslať postihnutým povodňami do Pakistanu. Všetkým patrí srdečná vďaka.

Jakub L. + Ivka B.

Miništrantský futbalový turnaj

Tak, skončili sa letné prázdniny a prišla otázka, ako vyplniť prázdny čas počas víkendov. Hneď prišiel nápad zorganizovať už tradičný, vždy úspešný miništrantský futbalový turnaj sv. Dominika Savia. Stretli sme sa - partia chalanov, podělili si úlohy a šupsa do roboty. Bolo treba vybaviť samozrejme viacero vecí, ale nám, už skúseným, to nerobilo žiadny problém :).

Priznám sa, v deň "D" bolo najťažšie asi vstávanie. Stretli sme sa ráno na fare, kde sme so saleziánskou presnosťou prišli naložiť potrebné suroviny na guláš a občerstvenie. Ako tak, aj s Božou pomocou sme sa otočili len na dva razy :). Začalo sa postupne, najskôr hudba, potom robenie ihrísk a krájanie mäsa. Od

pol deviatej sa pomaly začali zbíhať miništranti z rôznych kútov Liptova a Oravy (Vasiľov - sme radi, že prišli, lebo zdvihli futbalovú úroveň, ale na našich samozrejme nemali. :) Poprosili sme nášho pána farára o úvodnú modlitbu a turnaj sa môže začať.

Keďže miništrantov bolo viac ako dost, tak sme turnaj už tradične rozdelili na mladšiu a staršiu kategóriu. Zápas sa v kategóriách hrali systémom každý s každým, o výslednom poradí teda rozhodli získané body. V kategórii starších si obhájila prvenstvo Lisková, za nimi na druhom mieste (s rovnakým počtom bodov, ale s nižším skóre) Baničné a ďalej Vasiľov, Ružomberok a zmiešané družstvo Kalameny+Lúčky.

Aj v mladšej kategórii urobil výsledok domácim radosť – Lisková sa po piatich rokoch dostala opäť na vrchol, z druhého miesta sa tešil zaslúžene nováčik – družstvo z Vasiľova, za nimi ďalej Kalameny a Lúčky.

Touto cestou chcem tiež poďakovať za veľa koláčov, ktoré nám doniesli tety z Liskovej a rovnako všetkým miništrantom, ktorí sa zúčastnili. Maťo H.

72AA hodín

Po celom svete sa už niekoľko rokov dobrovoľníci spoja a spoločne upravujú okolie. Tento rok je prvý, kedy táto akcia prebiehala na Slovensku. Spoločne sa na tom podieľali Rada mládeže Slovenska, DOMKA, Laura a veľa ďalších organizácií.

Čo sa dialo v Liskovej? Ako prvý skrsol nápad upraviť dvor v starej škole. Postupne sa k nemu pridalo ešte očistenie dlažby pred kostolom od machu a natieranie stojanov na bicykle. Po vybavení formalít, z ktorých mi stáli vlasy dupkom, sme sa mohli v deň D pustiť do práce.

Nahodení v krásnych mikinách propagujúcich akciu, sme sa pustili do práce. Drina to bola riadna. Nevieť, či ste si všimli ako dvor vyzeral pred úpravou. Bola to hotová džungľa.

Ujo Alfonz spílil kríky a zvyšok bol na nás. Motyky a lopaty v rukách nám pomohli odstrániť nánosy zeme, mach a štrk. V piatok sme to vyvážali vo vozíkoch, v sobotu už pohodlnejšie, za pomoci auta. :)

Obed v podobe párkov zmizol v prázdných žalúdkoch rýchlosťou blesku. Zatiaľ čo sme my starší makali na dvore, mladší spolu s ujom Jarkom a tetou Ľudkou šrobovákmi vyšparávali pri kostole medzery medzi dlažbou, ktoré potom zaplnili novým pieskom. Vykonávala sa ešte aj tretia činnosť. Na fare traja chalani, Šteško, Majo a Dano K., brúsili stojany na bicykle. Keď sme upravili dvor, išli sme stojany natierať.

Nemyslite si, že tieto dni boli len o drine a makačke. Zažili sme aj veľa zábavy. Nebudem tu spomínať všetko, ale len to, čo mi najviac utkvelo v pamäti. Pomník padlým. Ale aký? :) Dvor bol plný slimákov a veľa ich prišlo o život a tak sa jednému nemenovanému dievčaťu v hlave zrodila myšlienka a aj ju vyslovila: „Dúfam, že tu postavíme pomník. Pomník všetkým tým, ktorí neprežili stretnutie s motykou. Slimákom.“

Veríme, že to, čo sme urobili, bolo pre okolie dostatočne prospešné. Ak máte ešte nejaké nápady na to, čo by sa mohlo upraviť, píšete. Najneskôr o rok je to tu zas. :)

Aja K.

Športový deň

V sobotu 16. októbra sme sa stretli o 9-tej hodine pred telocvičňou, aby sme si spolu zasúťažili. Všetci príjemne naladení a plní energie vrhli sme sa do súťaží, no najprv sme sa spoločne pomodlili a následne rozdelili do 6 skupiniek.

Súťažilo sa na 4 stanoviskách. Prvé mal na starosti Števkó, ktorý pre nás pripravil minútový futbal. Každý sme sa snažili ako sa najviac dať, aj keď sa to každému nedarilo rovnako. Na ďalšom stanovisku pri Zuzke M. sme si zahádzali kameňkami. Nie že by sme chceli niekomu ublížiť alebo rozbiť okno, ale kameňky sme si položili na lakeť, vyhazovali sme si ich a chytali jednou rukou.

Na ďalšom stanovisku sme odpovedali na bizarné otázky typu - koľko krokov urobí vrabec za rok? Popritom sme si zaskákali aj na švihadlách. V telocvični sme si zahrali plachtovú hru, no mali sme jednu výhodu, mohli sme mať navigátora. Pri tejto hre sa ukázala súhra celej skupinky.

Po odohraní všetkých hier organizátori (Zuzka N., Števkó, ujo, Ivka a Zuzka M.) vyhodnotili každú hru osobitne, ale aj celkovo. Všetci sme sa veľmi snažili a naša snaha bola ocenená peknými cenami. Kto sa nezúčastnil tohto športového dňa, môže ľutovať a jedinú, čo mu zostáva, je tešiť sa na ďalší športový deň...

Katka A.

Celoročná stredisková hra ÚSVIT

Myšlienka celoročnej hry vznikla niekedy koncom minulého školského roka, kedy sa ukázalo, že tradičné stretnutia detí – tzv. „stretká“ – nie sú pre väčšinu detí a mladých veľmi atraktívne. V záujme zachovania pravidelného stretávania sa bolo potrebné vymyslieť novú formu pravidelnej práce s deťmi a mládežou. Výsledkom niekoľkomesačného premýšľania je **celoročná stredisková hra ÚSVIT**.

Hra ÚSVIT sa začala 10. októbra 2010. Predpokladaný čas trvania je do začiatku mája 2011, čiže približne 8 mesiacov. Je určená pre súťažné tímy zložené z detí a mládeže (10-22 rokov). Cieľom nie je len súťaženie a hra, ale najmä rozvíjanie schopností, talentov a zručností detí a mladých v rôznych sférach bežného života.

Do súťaže sa spojilo **55** súťažiacich v **6** tímoch:

- **Azivekajaju** pod vedením Alexandry Kubalovej a Zuzky Adamčikovej
- **Mravcožrúti** pod vedením Štefana Timka a Dominika Timka
- **Daj si!** pod vedením Veroniky Timkovej a Miša Martona
- **Oneskorení** pod vedením Ivany Mojšovej a Veroniky Šaravskej
- **Uhľohydráty** pod vedením Barborky Kubalovej a Mariána Žúbora
- **Sme tam :P** pod vedením Matúša Daňa a Rast'a Hradského

...celoročná hra

V rámci hry ÚSVIT už súťažiaci zažili za 2 mesiace **viacero zaujímavých aktivít:**

- získavali nových domkárov
- viac spoznali dedinu v rámci hry Doplnovačka
- zasúťažili si na Kalčetovom turnaji
- tipovali výsledky komunálnych volieb
- testovali svoju pozornosť počas Filmového večera
- okrem toho sa aspoň 3x stretli na klasickom stretku
- každé spoločné stretnutie zdokumentovali na webstránke

Viac o celej hre nájdete na webstránke usvit.domkaliskova.sk. V prípade záujmu zapojiť sa kontaktujte priamo niektorého z vedúcich tímov.

Požehnané Vianoce
a šťastný nový rok praje

Plán práce Domky na rok 2011

1. Zimná olympiáda	január	11. Letný tábor	august
2. Výročná konferencia	január	12. Divadelný pridedinský tábor	august
3. Domkársky ples	február	13. Bodka za prázdninami	september
4. Jarný pridedinský tábor	február	14. Animátorská chata	september
5. Tvorivé dielne	marec	15. Miništrantský futb. turnaj	október
6. Cesta svetla	apríl	16. Športový deň	október
7. Jarná brigáda	apríl	17. Tvorivé dielne	november
8. Dobrodružná výprava	máj	18. Predvianočný deviatnik	december
9. Deň na korčuliach	máj	19. Jasličková pobožnosť	december
10. Turistický výlet	jún	20. Dobrá novina	december
- + celostredisková hra ÚSVIT
- + detský a mládežnícky spevokol

